

РЕШЕНИЕ

№ 298

гр. Попово, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОПОВО, XII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маринела Г. Стефанова

при участието на секретаря И.Д.Б.

като разглежда докладваното от Маринела Г. Стефанова Гражданско дело № 20223520100401 по описа за 2022 година

Предявен са обективно съединени иски по чл.432 от КЗ във вр. с чл.429, ал.1, т.1 от КЗ във вр. чл.386, ал.1 от КЗ във вр. 45 от ЗЗД и по чл.429, ал.3 от КЗ във вр. с чл.493, ал.1, т.5 от КЗ и чл.429, ал.2, т.2 от КЗ.

Ищецът- М. А. М. от гр.П., действащ чрез пълномощник- адв.Г.Ц. от ТАК, твърди, че вследствие на ПТП настъпило на 23.01.2022г. в гр.П. обл.Т., пред дружеството ответник била заведена претенция за изплащане на обезщетение за имуществени вреди от ПТП, което било предизвикано от застрахования при ответника по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ полица № *****, собственик на л.а с марка „БМВ 318“ с рег. № ****.

Твърди, че в късния следобед на 23.01.2022г. личният му лек автомобил марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № *** бил паркиран на улица „Б.“ в гр.П. в непосредствена близост до дома му. От прозорец на дома си, ищецът видял как автомобил с марка БМВ прави „дрифт“ по същата улица, където бил паркиран и неговия автомобил. Несъобразявайки скоростта и атмосферните условия. Този автомобил не успял да спре и се ударел в автомобила на ищеца. Твърди се, че след удара колата не спряла, а продължила напред по улицата. Ищецът веднага слязъл да видя какво състоянието бил автомобил му, и установил, че при удара в неговата кола била паднала рег. табела на л. а с марка БМВ. В този момент водача на л. а БМВ се върнал на местопроизшествието, след което сигнализирахме за случилото се на телефон 112. След пристигането на компетентните органи на МВР бил съставен Протокол за ПТП от 23.01.2022г. От този протокол се установявало, че на 23.01.2022г. в гр.П., на ул.“Б.“ било настъпило ПТП между л.а. марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № *** и л.а „БМВ“ 318 с рег.№ *** , управлявано от С.Й.Д.. В протокола било отразено, че вина за причиненото ПТП имал водача на л.а. с марка „БМВ 318“, който имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ЗД „ДаллБогт: Живот и Здраве „АД.

Във връзка с така настъпилото ПТП, пред ответното застрахователно дружество била

предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за вреди причинени от процесното ПТП, по което била образувана щета. На 24.01.2022г. от ответното ЗД бил извършен опис на увредения л.а. „Опел“ с марка „Астра“, при който били установени следните части : 1.Задна престилка; 2. Задна броня облицовка; 3. Заден десен стоп в калник; 4. Заден десен светлоотразител; 5. Лайсна в задна броня; 6. Десен водач задна броня.

В резултат на извършения опис на 02.02.2022г. на ищеца било изплатено обезщетение в размер на 710.46лв. която сума се равнявала на около половината от стойността на щетата. Затова на 07.03.2022г. изпратил възражение пред ЗД относно размера на изплатеното застрахователно обезщетение, с което поискал доплащане по същата претенция. На 15.03.2022г., от ответното дружество му била доизплатена сумата от 724.08лв, която също била половината от тази, която претендирал пред тях, като необходима за отстраняване на причинените от процесното ПТП имуществени вреди. Общо платената от застрахователя сума била в размер на 1434.54лв.

Предвид изложеното ищецът моли съда да осъди ответното дружество да му заплати сумата 725.00 лв.- представляваща неизплатена част от застрахователно обезщетение за нанесени вреди на лек автомобил марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № ***, в резултат на настъпило ПТП, на 23.01.2022г. в гр.П., причинено от водач на л.а. „БМВ 318“, с рег. №***, застрахован по договор за „Гражданска отговорност“, обективиран в застрахователна полица *****, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от дата на увреждането 24.01.2022г. до окончателното ѝ изплащане. Претендират се разноси по делото.

Редовно призован за с.з. се явява лично и с упълномощения процесуален представител, който pledира за уважаване на исковата претенция.

В едномесечния срок и по реда на чл. 131 от ГПК е подаден писмен отговор от ответника- ЗД „ДаллБогг:Живот и здраве“ АД, гр.С., представлявано от Ж.К. и Б.Г., действащи чрез пълномощник –юрисконсулт Б. М., в който се оспорва изцяло предявения иск като неоснователен.

Оспорва изцяло ищцовите претенции, както по тяхното основание, така и по размер, както и изложените в исковата молба твърдения и наведени обстоятелства. В условията на евентуалност в случай на основателност на исковата претенция, моли съда да намалите размера на евентуално присъденото обезщетение, тъй като размерът на иска бил прекомерно завишен.

Твърди се, че на 24.01.202 г., в района на паркинг на ул. „Б.“, в гр. Попово, водачът С.Й.Д. при управление на застрахованото в „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД МПС, марка „БМВ“, модел „318“, с рег. № ***, не бил нарушил императивните разпоредби на ЗДВП и Правилника за неговото прилагане, съотв. не бил причинил процесното ПТП, така както било описано в исковата молба. Твърди се, че била налице съвина за настъпването на процесното ПТП.

На следващо място, считат, че описаните от ищеца имуществени вреди, настъпили по неговия автомобил не се намирали в пряка и непосредствена причинно - следствена връзка с твърдяното от ищеца поведение на водача застрахован при ответника. Освен това претендираното застрахователно обезщетение от страна на ищеца било завишено и неотговарящо на действително настъпилите материални щети по въпросното МПС. Обезщетението не кореспондирало със средната пазарна цена на ремонта на процесното МПС - труд, респ. материали и резервни части. Твърди, че МПС марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № *** можело да бъде ремонтирано на много по-ниска от претендираната с исковата молба стойност, с влагане на резервни части, труд и материали от алтернативни доставчици.

Не се оспорва, че е налице валидно застрахователно правоотношение между застрахователното дружество и собственика на процесното МПС, по силата на

Застрахователна полица № ****, както и че ответното дружество било заплатило извънсъдебно на ищеца сумата от 1434,54лв. представляваща обезщетение за настъпило на 24.01.2022г. ПТП.

Оспорват претендираните вреди по автомобил марка „Опел”, модел „Астра”, с рег. № ***, да са изцяло в резултат на това ПТП. Счита се, че спрямо застрахования не бил налице нито един от признаците изграждащи фактическия състав на деликта по смисъла на чл. 45 от ЗЗД.

Твърди се, че водачът на МПС марка „БМВ”, модел „318”, с рег. № *** не е имал изключителна вина за настъпване на процесното ПТП. Към исковата молба бил представен двустранен констативен протокол за ПТП, който не бил официален свидетелстващ документ, който да разполага с материална доказателствена сила, която да обвързва съда. Липсвали каквито и да било други обективни доказателства за механизма на ПТП и за настъпилите вреди.

Твърди се още, че е налице съпричиняване от страна на водача на автомобил марка „Опел”, модел „Астра”, с рег. № ***, тъй като последният нарушил разпоредбите на ЗДвП, като паркирал неправилно, с което си поведение допринесъл за реализирането на процесното ПТП.

Освен това претендираните суми не били в причинно-следствена връзка с твърдяното ПТП, както и че вложените в ремонта на процесното МПС труд, респ. материали и резервни части били прекомерно завишени, както като нормо времена, така и като стойност.

Възразяват и срещу искането да бъде присъдена законна лихва от 24.01.2022 г. Застрахователят дължал законна лихва за забава, ако не бил определил, или не бил изплатил застрахователно обезщетение в срок, което в случая не било така.

Ответното застрахователно дружество оспорва съдържанието на представения от ищеца двустранен констативен протокол за ПТП от 24.01.2022г. Възразява и срещу разпит на посочения от ищеца свидетел, като счита, че същия не е пряк очевидец на случилото се

Предвид изложените съображения, ответното дружество моли съда да приеме иска за неоснователен. Претендират се разноски.

Редовно призван за с.з., не се явява. От упълномощен процесуален представител е постъпило становище, в което пледира за отхвърляне на исковата претенция.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Не се спори, че за л.а. марка „БМВ”, модел „318”, с рег. № *** е налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с ответното дружество, за което е съставена и застрахователна полица № *****/30.07.2021г., със срок на действие от 31.07.2021г. до 30.07.2022г.

От приложения двустранен протокол се установява, че на 24.01.2022г. водача на л.а. „БМВ 318”, с рег. № ***, движейки се в гр.П., по ул.“Б.” е загубил контрол над автомобила, вследствие на което удря паркирания на обособено и означено място л.а. марка „Опел”, модел „Астра”, с рег. № ****, собственост на ищеца М. М., на който автомобил са нанесени материални щети

Не се спори, че на 24.01.2022г. ищеца като собственик на увреденото МПС (съгласно представеното свидетелство за регистрация №****) подал претенция за изплащане на обезщетение за щети по МПС до ответното дружество, по което е образувана преписка, заведена под №****.

По така заведената щета бил направен оглед, видно от приложения снимков материал. Представен е опис-заключение по заведената и посочена по-горе щета, извършени на 24.01.2022г., при който е установено, че има щети по а. марка „Опел”, модел „Астра”, с

рег. № ***, като е посочено, че са увредени следните части: задна престилка, задна броня, облицовка, заден десен стоп в калник, заден десен светлоотразител, лайсна в задна броня, десен водач задна броня и дясна клапа купе.

След събиране на всички необходими документи по така образуваната преписка и щета (в т.ч. свидетелство за регистрация на МПС, свидетелства за управление на МПС, удостоверение за банкова сметка и др.), ответното дружество, на 02.02.2022г. изплатило на ищеца сумата от 710.46лв.

На 08.03.2022г., ищецът подал до ответника възражение относно размера на изплатеното му обезщетение, с което предявил претенция за доплащане на сумата от 1450.00лв. представляваща сума до пълния размер на причинените му имуществени вреди. С това възражение приложил и фактура №1683/08.02.2022г., ведно с работна карта (приложени и по делото), с които удостоверил, че за отстранените повреди на автомобила си бил заплатил сумата от 2158.70лв.

Във връзка с така депозираното възражение, на 11.03.2022г., ответното дружество изплатило отговор до ищеца, с който го уведомяват, че възражението му било частично основателно, и след преразглеждане на щетата намират основание за доплащане на сумата от 724.08лв., която сума била в съответствие с Методиката по Наредба №49/16.10.2014г. и наредба №24/08.03.2006г.

Не се спори, че на 15.03.2022г., ответното дружество превело по банковата сметка на ищеца сумата от 724.08лв.

По делото е извършена и съдебно-автотехническа експертиза.

Вещото лице в заключението си, посочва, че механизмът на настъпилото ПТП на 24.01.2022 г. е следният: водача на л.а. „БМВ 318“ с рег.№ *** при движение по ул. „Б.“ реализира ПТП с л.а. марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № ***, който се намира в покой - паркиран на обособено и означено паркомясто, като причината за това е загуба на контрол над управлението на л.а. „БМВ 318“ с рег. № *** от неговия водач.

Вредите, нанесени на л.а. марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № *** се виждали на снимковия материал, приложен към преписката по щетата, и били отразени в Опис-заключение по щетата, а именно: задна броня облицовка, спойлер задна броня, заден десен стоп в калник, заден десен светлоотразител, лайсна в задна броня, десен водач на задна броня и дясна клапа купе.

Вещото лице дава заключение, че стойността на ремонта, съгласно Методиката по Наредба №24/2006г. е в размер на 1198.10 лв., а по пазарна цена (доверен сервис), същия възлиза в размер на 1291.70 лв.

На изрично поставения въпрос дали е възможно ли е уврежданията по повредения лек автомобил да бъдат нанесени при други обстоятелства и при различен от посочения от ищеца механизъм, в.л. дава отговор, че не е възможно, а от оглед на мястото на ПТП е установило, че там има обособени и означени с вертикална (знак Д19 - паркинг) и хоризонтална маркировка 10 бр. паркоместа, на едно от които е било паркиран л.а „Опел Астра“, с рег. № ***. От последния въпрос на експерта се установява, че този автомобил е бил паркиран на паркомясто на ул. „Б.“ срещу №**, а л.а. „БМВ 318“ с рег.№ *** се е движил се в дясна пътна лента по ул. „Б.“ от посока „З.***“.

Така изготвената експертиза бе приета от съда, като обоснована, правилна и компетентна.

По делото като свидетел е разпитан и св.С.Алиева, очевидец на настъпилото ПТП.

По данни на свидетелката тя живеела на ул. „Б.“ №**, а ищеца в блока срещу тях, който се водил ж.к. “****“. На 23.01.2022 г. била у дома си, в кухнята, когато чула дъщеря си да казва, че една червена кола ударила колата на М.. Веднага се облякла, излязла и докато

излизала се обадих на М. да му съобщи за това, но той ѝ отговорил, че също е видял и слизал. Когато излязла, намерила до неговата кола регистрационен номер, който започвал с буквата А. След като излязъл, му го дала, за да го даде на полицията. В този момент видели, че към тях идвали едно момче с баща си, които явно търсели номера. Бащата посегнал да вземе номера, но те отказали да го дадат. Свидетелката заяви, че колата на ищеца се намирала срещу прозореца ѝ, под лампата, на паркоместото. Там имало табела, че е паркинг. Колата била паркирана пред блока на ищеца, на този паркинг. На място св.А. видяла, колата била изместена от удара назад, и имало доста вдлъбнато от удара. Освен това имало фар или стоп счупен. От дъщеря си разбрала, че колата, която ударила колата на ищеца е идвала откъм „****“, и се движила в дясно. На място дошли полицаи, които казали на участниците в ПТП да се разберат доброволно, а бащата на момчето обещал, че ще доплати разликата по ремонта на колата. От показанията ѝ се установява още, че автомобила е ремонтиран, а на М. така и не му било платено.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По предявения иск по чл.432 от КЗ във вр. с чл.429, ал.1, т.1 от КЗ във вр. чл.386, ал.1 от КЗ във вр. 45 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност". А съобразно нормата на чл. 429, ал. 1, т. 1 от КЗ, с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

Тоест, за да възникне право на увредения да получи застрахователно обезщетение от застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност", е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните положителни предпоставки: сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" за автомобила, управляван от виновния за настъпилото ПТП превозно средство; осъществен деликт от застрахованото лице; настъпили имуществени вреди (в случая изразяващи се в повреди на части на автомобил); вина у водача на МПС, наличие на причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и уврежданията на автомобила.

В случая не се спори, а и от доказателствата по делото безспорно се установи, че на 24.01.2022г. в гр.П. е настъпило ПТП, с участници -автомобила на ищеца л.а „Опел Астра“, с рег. № *** и л.а. „БМВ 318“ с рег.№ ***. Няма спор и за това, че л.а. „БМВ 318“ с рег.№ ***, към момента на настъпване на ПТП е бил застрахован със задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, с ответното дружество, съгласно застрахователна полица ****/30.07.2021г., със срок на действие от 31.07.2021г. до 30.07.2022г.

В отговора на исковата си молба ответната страна оспорва настъпването на процесното ПТП, с посочения в протокола за ПТП механизъм.

На осн. чл. 202 ППЗДвП при пътнотранспортно произшествие само с материални щети и с участието на две пътни превозни средства, когато те могат да се придвижват на собствен ход и няма разногласие между участниците в произшествието в оценката на обстоятелствата за настъпването му, виновният водач попълва и предава на другия водач съответната бланка от протокола за регистриране на пътнотранспортно произшествие без участието на органите на Министерството на вътрешните работи.

В случая е представен двустранен протокол за ПТП от 24.01.2022г., в който се посочва,

че на 24.01.2022г., около 13,30ч., в гр.П., ул.“Б.“ е настъпило ПТП, с участници л.а „Опел Астра“, с рег. № ***, собственост на М. А. М. и л.а. „БМВ 318“ с рег.№ ***, управляван от С.Й.Д.. Обстоятелствата за настъпване на ПТП са за л.а. „Опел Астра“, с рег. № *** – паркиран, в спряло състояние, а за л.а. „БМВ 318“ с рег.№ *** -при паркиране. На скицата на пътната обстановка е отбелязано, че при движение на л.а. „БМВ 318“ с рег.№ *** нанася удар на л.а. „Опел Астра“, с рег. № *** . Зоната на първоначалния удар е отбелязано задницата на л.а. „Опел Астра“. Посочени са и видими щети-задна броня, заден десен стоп, заден десен калник.

Двустранният протокол за ПТП е подписан от водача на л.а. „БМВ 318“ с рег.№ ***. С полагане на този подпис деликвентът (водача на застрахованото при ответника МПС) признава извънсъдебно неизгоден за него факт, а този факт е признат в качеството му на застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“, което признание обвързва застрахователя. В Решение №69/24.06.2011г., по гр. дело № 584/2010г. на ВКС, III г.о. е прието, че признанието представлява обяснение на страна по делото, което представлява доказателствено средство, когато съдържа неизгодни за нея факти. Признанието на неизгодни за страната факти може да се направи пред съда или пред друг орган, пред другата страна или пред трето лице. Когато не е направено пред съда разглеждащ спора, признанието е извънсъдебно. Ако същото бъде доказано, то представлява годно доказателствено средство, което съдът следва да вземе предвид при решаването на спора. Извънсъдебното признание може да бъде доказано или със свидетелски показания или с документа, който го материализира.

Извънсъдебното признание на релевантни за спора факти направено от управляващия л.а. застрахован при ответника бе оспорено от ответника, който в отговора на исковата си молба оспори механизма на настъпване на вредите на собствения на ищеца МПС. За установяване на механизма съдът допусна съдебно – автотехническа експертиза, в заключението на която вещото лице потвърди посочения механизъм и причина за настъпване на ПТП, а това е, че водача на л.а. „БМВ 318“ с рег.№ *** при движение по ул. „Б.“ реализирал ПТП с л.а. марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № ***, който се намирал в покой - паркиран на обособено и означено паркомясто, като причината за това е загуба на контрол над управлението на л.а. „БМВ 318“ с рег. № *** от неговия водач. Нещо повече съдът намира, че макар ответника да оспорва механизма на настъпилото ПТП, то с изплащането на сумата 1434.54лв., той е удостоверил, че е приел настъпването на застрахователно събитие, и че то е сред покритите от застрахователния договор рискове.

Според в.л. технически не е възможно уврежданията по процесния лек автомобил да бъдат нанесени при други обстоятелства, и при различен от посочения механизъм. Т.е. виновен за настъпилото ПТП са именно действията на водача на л.а. „БМВ 318“, който движейки се по пътното платно не е контролирал непрекъснато ППС, което управлява, както и при избиране на скоростта на движението не се е съобразил с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие, което е нарушение на нормата на чл.20 от ЗДвП. Заключение на допуснатата и приета съдебно – автотехническа експертиза в тази част се кредитира от съда изцяло като обективно и компетентно. Това се установява и показанията разпитания по делото свидетел. Или това извънсъдебно признание, отразено в двустранния протокол не е оборено от ответната страна. Напротив отразените в него факти и обстоятелства се установяват по едни категоричен начин в настоящия процес от събраните писмени и гласни доказателства.

Затова и съдът приема, че поведението и действията на водача на л.а. „БМВ 318“ са причина за настъпилото ПТП. Установи се безспорно от доказателствата, че вследствие на това ПТП на автомобила на ищеца са нанесени вреди. Самите те се установени още от застрахователя, при извършения от него оглед на автомобила и описани в опис-

заклучението към преписката В този смисъл е и заключението на вещото лице по допусната и извършена САТЕ, което отговаря, че вследствие на това ПТП са настъпили вреди по лекия автомобил и те добре отговарят да са увредените детайли, описани в Опис-заклучение по щета №****.

Затова и съдът приема, че в случая са налице и останалите предпоставки за уважаване на този иск, а именно осъществен деликт от застрахованото лице; настъпили имуществени вреди (в случая изразяващи се в повреди на части на автомобил); вина у водача на МПС, наличие на причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и уврежданията на автомобила. Т.е. съдът приема, че иска е доказан по основание.

Доказан се явява и по размер. Съобразно специалната норма на чл.499, ал.2 от КЗ относно определяне на застрахователно обезщетение по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, при вреди на имущество обезщетението не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда. Съгласно чл. 400, ал.1 от КЗ, за действителна застрахователна стойност се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. В практиката на ВКС също последователно е разяснено, че при съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. В случай, че пострадалият е отстранил вредите върху вещта за своя сметка и по този начин е възстановил предхождащото увреждането състояние на вещта, то дължимото обезщетение следва да бъде съобразено с действително заплатената сума, когато тя не надвишава средните пазарни цени и застрахователната сума. В този смисъл Решение №209/30.01.2012г. по т. д. № 1069/2010 г. на ВКС, II т. о.

Предвид изложеното и съобразявайки се с установената съдебна практика съдът приема, че Методиката по Наредба №24/08.03.2006г. е неприложима в случая. Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди следва да се прилага като минимална долна граница, когато не са представени надлежни доказателства (фактури) за извършен ремонт на МПС в сервиз, и когато обезщетението се определя по експертна оценка. Методиката не дерогира приложението на разпоредбите на Кодекса за застраховането и не ограничава отговорността на застрахователя. В този см. Решение №109/14.11.2011г. по т.д. №870/2010г. на ВКС, I т. о., Решение №52/08.07.2010г. по т.д. №652/2009г. на ВКС, I т. о. и Решение №37/23.04.2009г. по д. №667/2008г. на ВКС, I т. о. В тези съдебни решения е посочено, че Методиката представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз. В тези случаи стойността на застрахователното обезщетение е ограничена само до минимален размер, съобразно с правилата, заложили в Методиката. Както посочи и по-горе обаче, при съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение обаче съдът не е обвързан от нея и следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие.

В конкретния случай е представена фактура за извършен ремонт на увредените части по автомобила на ищеца, на обща стойност от 2158.70лв., която стойност видно от приложения касов бон (на л.11 от делото) е заплатена от ищеца. Тази фактура е представена на ответното дружество с подаденото от ищеца възражение срещу определения и изплатения първоначален размер на обезщетението. Едва с отговора по това възражение, ответното дружество е посочило начина на определяне на дължимия размер на обезщетението, което е по посочената по-горе Методика. Но както посочи и по-горе съда не е обвързан от тази Методика, и след като е налице документ-фактура, то съдът приема, че след осъществения ремонт увреденият МПС е изцяло възстановен, при което и доколкото уврежданията по него са отстранени, то размера на застрахователното обезщетение следва

да бъде определен в размер на разходите за части, материали и труд, така като са посочени в издадената от сервиза фактура.

Анализа на представена по делото фактура за ремонт, съпоставена със заключението на вещото лице обосновава извода, че са сторени разходи за ремонт на автомобила на ищеца, и те са в размер на 2158.70лв. Тези разходи не надхвърлят уговорената застрахователна сума, и съответстват на реалната възстановителна стойност на увреденото МПС. След този ремонт автомобилът е възстановен, при което съдът приема, че това е размера на обезщетението, което се дължи на ищеца от застрахователя. Последният доброволно на основание образуваната с оглед настъпилото събитие застрахователна преписка е изплатил на увреденото лице застрахователно обезщетение от 1434.54лв., поради което дължи доплащане на още 724.16лв., като разлика между действителните вреди и изплатените такива. При тези съображения съдът при определяне на размера на застрахователното обезщетение не кредитира заключението на вещото лице в тази част, тъй като първо се посочват средно - пазарната стойност за ремонт на увредения МПС и второ липсват обяснения и пояснения относно часове за ремонт, а кредитира писмените доказателства, които са ангажирани от страната, в които се обективира действителната заплатена стойност за отстраняване на уврежданията в следствие на процесното ПТП. В този смисъл съдът намира възражението на ответника за прекомерно завишаване на размера за неоснователно.

По отношение възражението на ответника за съпричиняване:

В чл.51, ал.2 ЗЗД е прието, че при съпричиняване и настъпилия вредоносен резултат с участието на самия увреден, виновно действалото лице следва да отговаря само за онези вреди, които са в причинна връзка с неговото поведение, но не и за последиците от поведението на увредения, т.е. следва да е налице поведение от пострадалия, което да допринесе за настъпването на вредата.

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства съдът, намира че в случая не е налице хипотезата на чл.51, ал.2 ЗЗД, доколкото с поведението си ищецът, като водач на увреденото МПС не се установи да е допринесъл за настъпване на уврежданията по собствения си л.а.

В отговора на исковата си молба ответникът посочва, че автомобила на ищеца бил паркиран неправилно, с което допринесъл за настъпване на застрахователното събитие. По делото обаче няма такива данни и доказателства. От заключението на в.л., както и от показанията на разпитания по делото свидетел, се установи, че автомобила на ищеца е бил паркиран пред жилището му, на определено и обозначено с табела за това паркомясто.

По изложените съображения съдът намира, че възражението на ответника за съпричиняване е неоснователно, поради което следва да бъде оставено без уважение.

Предвид изложените доводи съдът счита, че, в процесния случай следва да бъде обезщетена действително претърпяната вреда, съизмерима в случая със заплатената от ищеца сума за ремонт, тъй като в противен случай би се нарушил принципът за недопускане на неоснователно обогатяване. С оглед на това предявеният иск следва да бъде частично уважен за сумата от 724.16лв., като за разликата над уважената част до пълно предявения размер от 725.00лв. следва да бъде отхвърлен.

Определеното по-горе обезщетение следва да бъде присъдено ведно със законната лихва от датата на увреждането – 24.01.2022г., тъй като лихвите имат компенсаторен характер и по силата на закона (чл. 84, ал. 3 от ЗЗД) вземането към деликвента става изискуемо и без покана - от деня на настъпилото увреждане. Следователно, доколкото прякото право на увредения, установено със закона - чл.432, ал.1 от КЗ, възниква едновременно с правото на деликтно обезщетение от деликвента и е функционално обусловено от него, то застрахователят, като пряко задължено лице, отговаря в обема, в

който отговаря и причинителят на вредата, а това означава, че отговорността му следва да бъде ангажирана и за законната лихва върху присъденото обезщетение от датата на настъпилото непозволено увреждане, който в случай съвпада с датата на уведомяване на застрахователя.

В този смисъл и предявения по чл. чл.429, ал.3 от КЗ във вр. с чл.493, ал.1, т.5 от КЗ и чл.429, ал.2, т.2 от КЗ се явява основателен и като такъв подлежи на уважаване

По отношение на разноските.

И двете страни са претендирали заплащане на направените по делото разноски. Ищецът е направил разноски в общ размер от 629.00лв., от които 29.00лв. е заплатил д.т., 300.00лв. за адвокатско възнаграждение и 300.00лв. за възнаграждение за в.л. От тези разноски, на основание чл.78, ал.1 ГПК съобразно уважената част ответника му дължи разноски в размер на 628.27лв. Ответникът също е направил разноски в размер на 150.00лв. за юрисконсултско възнаграждение (определено и съобразено с разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. чл. 37 от ЗПП, във вр. чл. 25, ал.1 от НЗПП) , като на основание чл.78, ал.3 ГПК, също му се дължат разноски, които съобразно отхвърлената част, съда определи в размер на 0.17лв.

След извършено прихващане на задълженията до размера на по-малкото от тях ответната страна следва да заплати на ищцовата страна разноски по компенсация в размер на 628.10лв.

По отношение на размера на адвокатското възнаграждение ответната страна направи възражение за прекомерност, което съдът намира за неоснователно, поради липса на предпоставките на чл.78, ал.5 от ГПК. В конкретния случай заплатеното от ищеца възнаграждение на адвокат, е съобразени с разпоредбата на чл.36 от ЗА, тъй като съответстват на минимално предвидените възнаграждения в чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, към която препраща разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗА. Въз основа на изложеното съдът намира, че заплатеното от ищеца възнаграждение за адвокат не е прекомерно, и няма основание за неговото редуциране.

Съдът установи още, че при предявяване на иска е пропуснал да досъбере дължимата се от ищеца държавна такса за водене на делото. От представената разписка (на л.10 от делото) ищеца е заплатил д.т. по делото в размер на 29.00лв., при дължимата такава от 50.00лв.. Поради което следва ответникът, с оглед изхода на спора да бъде осъден да заплати сумата от 21.00лв., която се явява разликата между заплатена от ищеца и дължимата се такава, представляваща д.т., на осн. чл.77 от ГПК.

Въз основа на изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., п.к. 1172, р-н „****“, представлявано от Ж. С. К. и Б. Г. И. **ДА ЗАПЛАТИ на М. А. М., ЕГН *******, от гр.П., обл.Т. ж.к. „****“, **СУМАТА 724.16 лв. (седемстотин двадесет и четири лева и 16ст.)**, представляваща неизплатена част от застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***, в резултат на ПТП, настъпило на 24.01.2022г., в гр.П., виновно причинено от водач на лек автомобил „БМВ 318“, рег. № ***, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, при „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, съгласно застрахователна полица № ****/30.07.2021г, със срок на действие от 31.07.2021г. до 30.07.2022г, ведно със законна лихва върху главницата, считано от дата на увреждането-24.01.2022г. до окончателното изплащане на дължимата сума, КАТО

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над присъдената сума от 724.16лв. до претендираната сума от 725.00лв.

ОСЪЖДА „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., п.к. 1172, р-н „****“, представлявано от Ж. С. К. и Б. Г. И. **ДА ЗАПЛАТИ** на **М. А. М.**, ЕГН *****, от гр.П., обл.Т. ж.к. „****“, **СУМАТА 628.10лв. (шестстотин двадесет и осем лева и 10ст.)**, представляваща направени разноси по делото, съобразно уважената част на иска, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.С., п.к. 1172, р-н „****“, представлявано от Ж. С. К. и Б. Г. И. **ДА ЗАПЛАТИ** на сметка на Районен съд-Попово, **СУМАТА 21.00лв. (двадесет и един лева и 00ст.)**, представляваща дължима д.т. по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Търговишки окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Попово: _____